

дрецитъ тръгнахъ отъ Йерихонъ, тутакси звѣздата; която бѣхъ видѣлъ на Истокъ пакъ имъ са еви, заведе ги въ Виолеемъ и са спрѣ надъ мѣстото, дѣто са намѣрваше дѣтето. И тъй тѣ влѣзохъ тамъ и като са поклонихъ на *Иисуса*, принесохъ му даровете си. Слѣдъ тъзи нощъ ангелъ Господенъ изеви на мѣдреците лошото Иродово намѣреніе. За туй тѣ отъ другий пътъ са върнахъ въ отечеството си. (Мат. в. — 1 — 32. лѣк. в. 21.).

§. 5. Симеонъ пріема *Иисуса* въ обятіята си.

Четыредесетъ дни слѣдъ Христовото ражданье, Марія отиде въ Йерусалимъ, понеже са испълни врѣмето на очистеніето ѝ за да посвети въ храмътъ първородный си сънъ, и да принесе очистителнѣтѣ жертвы. Тогази и старецъ Симеонъ, испълненъ отъ Духа Светаго, дойде въ сѫщото врѣме въ храмътъ, и като взе въ обятіята си *Иисуса* поблагодари Бога като рече: „Умирамъ благодаренъ, защото видѣхъ Спасителътъ, чаканьето на Израйля.“ Тамъ са намѣри и иѣкоя си довица, пророчица Аипа, която поблагодари Бога за което и тя видѣ, и проповѣда дохожданіето на Месия въ Израйля.

§. 6. Бѣганьето на *Иисуса* въ Египетъ. Избиваніето на дѣцата около Виолеемъ.

Когато Йосифъ и Марія са готвѣхъ да са върнатъ въ Назаретъ, ангелъ Господенъ извѣсти Йосифу на сънъ да побѣгне съ *Иисуса* и съ Майка му въ Египетъ, защото слѣдъ малко Иродъ ще потърси дѣтето, за да го убие. А Иродъ като видѣ, че не са върняхъ вол-